

Franz Boas

Autor: Sam Francis

Dvě z asi nejrozšířenějších pověr našeho věku tvrdí, že (1) člověk je **nepopsaným listem**, jehož chování je proto utvářeno sociálním prostředím a (2) že rasa neexistuje. Seriózní vědci však postupně vyvracejí jeden pseudovědecký zdroj těchto mýtů za druhým. Minulý týden (článek je z října 2002 - pozn. DP) se pak v základech otřásla jedna z největších opor rovnostářských mýtů vůbec.

Franz Boas, často označovaný za kmotra moderní antropologie a hlavní průkopník myšlenky, že rasa není příliš užitečný koncept, protože jde o pouhý „sociální konstrukt“ bez přirozené existence, se vedle Karla Marxe a Sigmunda Freuda řadí mezi vůbec nejvlivnější moderní myslitele. Jako profesor na Kolumbijské univerzitě v letech 1899-1942 v podstatě vytvořil obor moderní antropologie a jeho studenti jako Margaret Meadová a další slavná jména určovala ještě dlouho po jeho smrti kurz této disciplíny.

Franz Boas se s oblibou pouštěl do výpadů proti takzvanému „vědeckému rasismu“ a značná část jeho díla vznikla jako protiváha k tomu, co - někdy právem - považoval za nevědecké nebo jednoduše nesprávné úvahy o rase.

Dnes se však ukazuje, že ani Boas se neubráníl vědeckým kiksům nemalého rozsahu a dost možná se dopustil i přímo podvodu.

Roku 1912 Boas publikoval později klasickou studii, podle níž se měl tvar lebky potomků evropských imigrantů do Spojených států lišit od lebek původních imigrantů. Boas sice

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

nepředložil žádné vysvětlení této proměny, pokud k ní však skutečně došlo, rozbilo by toto jeho zjištění celou teorii o odlišnosti pevně daných fyzických charakteristik rasových a etnických typů napadřt.

Abram Kardiner a Edward Preble ve svých populárně-naučných dějinách antropologie *They Studied Man* píší, že Boasova studie:

„výrazně napomohla upevnit přesvědčení, že gamety nepřenášejí pevně dané vlastnosti, ale potenciál... jehož konkrétní podoba je odvislá od prostředí. Tato alternativní teorie do značné míry skoncovala s dlouhodobým sporem ‚dědičnost proti prostředí‘.“

Pokud lidé mají jen málo nebo vůbec žádné „pevně dané charakteristiky“ a jsou tak produktem svého prostředí, politicky z toho lze vyvodit jedině: to co známe jako moderní **liberalismus**, stejně jako komunismus, mají v zásadě pravdu. Obě ideologie totiž vycházejí z předpokladu možnosti proměny lidí kontrolou sociálního prostředí.

Franz Boas ostatně nebyl celoživotním příznivcem marxismu jen tak pro nic za nic.

Naneštěstí pro sociální a lidské inženýry však nyní byla planost této slavné studie vyvrácena. Redaktor vědecké přílohy *New York Times* Nicholas Wade minulý týden zpravil své čtenáře o článku z časopisu *Proceedings of the National Academy of Sciences* od antropologů Corey Sparks a Richard L. Jantz, kteří podrobně prozkoumali Boasovu studii i její metodologii. Dopad nového prostřední na lebky dětí imigrantů byl podle jejich zjištění „zanedbatelný“ a rozdíly mezi lidmi narozenými v Evropě a Americe byly „nepatrné ve srovnání s odlišnostmi mezi etnickými skupinami“. [„*A New Look at Old Data May Discredit a Theory on Race*“, Nicholas Wade, *NYT*, 8. října 2002]

Boas navíc, jak dr. Jantz řekl v rozhovoru pro *Times*

„usiloval o vyvrácení vědeckého rasismu své doby, aby však data jeho teze prokázala, musel je nejprve poněkud ‚zmasírovat‘“.

Jinak řečeno měl Boas o svých závěrech jasno dlouho předtím, než výzkum dokončil. Následně data upravil – tj. podváděl s nimi – tak, aby podporovala kýžené závěry.

Což ovšem není věda, ale podvod, na kterém spočívá moderní liberalismus.

Samozřejmě to nutně neznamená, že Boasův terč, „vědecký rasismus“, se díky tomu náhle kompletně platným. Neznamená to ale ani, jak podotýká dr. Jantz, že by „kranialní morfologie (klasifikace lebek podle rasy) zcela postrádala smysl“.

Co se však týče kreativní práce s daty, tak aby podporovala politicky žádoucí závěry, najdou se i mnohem těžší provinilci než Boas. Jeho studentka Margaret Meadová byla usvědčena z **úplného vykonstruování** značné části svých dat o sexuálním životě Samoanů ve 20. letech 20. století a pozdější výzkum zpochybnil také tvrzení o nepodloženosti vlivu genů na inteligenci několika dalších antropologů ovlivněných nebo přímo vyškolených Boasem.

Kurátor antropologické expozice Amerického přírodovědného muzea v New Yorku, antropolog David Thomas, pro *New York Times* řekl:

„Jakmile jsme my antropologové jednou prohlásili, že rasa neexistuje, vytrvale jsme ji **ignorovali**.“

Přehodnocení Boasova výzkumu

„však má skutečně dalekosáhlé následky“.

To by se mělo tesat do kamene.

Nejen že byl povalen obr moderních společenských věd a opěrný pilíř moderního liberalismu, ale ze svého piedestalu spolu s ním bylo svrženo i dogma, že člověk je nepopsaný list, jež mohou státní byrokraté a sociální inženýři pokrýt čímkoliv, co jim jejich ideologie velí.

Jestliže se skutečně podaří zahubit toto dogma, zajde s ním i značná část tyranie a chaosu, u jejichž zrodu stálo.

Úvaha Samuela T. Francise **Franz Boas – Liberal Icon, Scientific Fraud** vyšla na stránkách Vdare.com 14. října 2002.